

החברותא

החברותא בטאנן פנימי לחברים גליון מס 382 בס"ד ערש"ק פר' קרח (א' דריח תמוז), כ"ט סיון תש"ע

פצוצים יקרים

ויקח קרח (ט"ז, א) פרש"י: לקח עצמו להיות נחלק וכו', אולי הלשון שלקח מעצמו, בעבודת השם על האדם לידע שאין לו כלום רק מה שמוזה לו השי"ת או שזכות אבות, וכאן כתיב ויקח על זה דרשו שלקח מקח רע לעצמו כי הענין נוגע לגאות כדאיאת שקרח נתגאה וחשד למשרע"ה על ומדוע תתנשאו וכו' והתורה מעידה והאיש משה ענו מאד וכו'.

ויקח קרח וגו' (ט"ז, א) ברש"י: פרשה זו יפה נדרשת, יש לכל אדם ללמוד מפרשה זו קרח היה חכם גדול אבל עינו המטעתו וכן לבו כדאיאת במדרש לבו לקחו, לכל אדם אפילו לגדולים הצורך לבטל העין והלב להשי"ת ולא לתור אחרי לבבו ועינו ועי"ז יזכה לעיני ה' וכו'.

ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' (ט"ז, ג) ... כך אמר להם קרח רב לכם, פירוש הגדולה שיש לכם לא בא מצד עצמיותכם שאתם ראויים לגדולה רק מצד שכל העדה כולם קדושים וא"כ מדוע תתנשאו על קהל ה' לומר שיש לכם מדרגות להעלות העולם אתכם. על זה אמר משה לא חמור אחד מהם נשאתי פירוש שלא באתי לכלל מדרגה בנשיאת הגוף-החמור שבו, כך כשאין כל התנשאות על קהל ה' והכל לפי עצמיותכם, כדאיאת במדרש הקב"ה הראה דור דור ודורשיו.

כל העדה כולם קדושים ובתוכם ה' (ט"ז, ג) מובא בספס"ק דפרנס הדור נבחר לפי הדור אם הדור עזין מומין להם הקב"ה פרנס עז ואם הדור ענוים גם הפרנס עניו ואיתא בגמ' שאין השכינה שורה אלא על עניו וחכם (נדרים לח) וזה שאומר קרח כל העדה כולם קדושים וא"כ מוכח שאנחנו ענוים וא"כ גם הפרנס עניו, זה מה שעניו המטעתו...

האיש אחד יחטא וגו' (ט"ז, כ"ב) יחטא מלשון עתיד, כך אמר משה קרח זה שאינו נכנע לשום סמכות שאינו מכיר ברב ואומר אני ואפסי עוד, הוא אבוד לעולם, כי תמיד ישאר בחטאו ובעונו וזהו: האיש אחד - אדם שהוא אחד בורד ומפולג - יחטא בודאי יחטא וימשיך בחטאו...

ויקם משה וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו וקני ישראל (ט"ז, כ"ה) זקני ישראל בכל הדורות למדו ממשה ללכת אל בעלי המחלוקת לרצותם כפי שמשה הלך לדתן ואבירם, וזהו וילך אל דתן ואבירם וילכו אחריו - בדרך זה הלכו גם זקני ישראל...

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם וגו' ואת כל הרכוש (ט"ז, ל"ב) הרכוש למה נבלע? מפני שהם גרמו למפלה של קרח כמש"כ עשיר יענה עזות כך שהרכוש גרם לגאווה ושחצנות וכו'.

ותפתח הארץ את פיה ותבלע אותם וגו' (ט"ז, ל"ב) כבר אמרו בשם הארז"ל שקרח עתיד לעלות רמו מהמקרא צדיק כתמר יפרח סופי תיבות 'קרח' אפ"ל הטעם יען כי על ידו נתקדש שם שמים ברכים ונתחזקה האמונה על ידו, וזכות הרבים תלויה בו...

וכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם כי אמרו פן תבלענו הארץ (ט"ז, ל"ד) בדרך מליצה: וכל ישראל נסו לקולם לזעוק במרירות הלב לפני השי"ת כי אמרו פן תבלענו הארץ שמא הארציות תאכל אותנו.

את מחתות החטאים האלה בנפשותם (י"ז, ג) הקושי העיקרי שיש במחלוקת שמשתפים במריבותיהם גם את הנפש, כאילו המחלוקת היא לשם שמים.

וידבר ה' אל משה ... לאמר - זאת חקת התורה אשר צוה ה' לאמר וגו' (י"ט, א-ב) דנו במפרשים מדוע כתוב פעמיים לאמר, ונ"ל על פי הידוע שכל דברי התורה הם חוק ועל האדם לקבל זאת ולהתחבר אליה, כדי להשיג מטרה זו חשוב מאד שכל יהודי ידבר עם חבריו בענין שכל מצות ה' הן חק ורק ע"י בטול מוחלט של רצון האדם לה' יוכל לזכות לתקון נפשו, כי הדבור על האמונה מחזק את האמונה גם מקרב המדברים וגם מקרב השומעים וד"ל.

(יבא טל)

האשכ שיחת א"ר ר' אשר זיע"א פרשת ויבא תשל"ג ה'תשס"ו ע"א א.א.

כל עוד שיש לאדם השגה בהשגת הבורא הוא עדיין לא יכול להשיג שהוא יחיד בעולמו. רק אם מתי שהוא מגיע ל"לך" - אז "דומיה", זה הוא התהילה. כי שם אין כלום רק דומיה. ואין הכונה לאדם שהוא חי בעולם הזה והוא עובד את בורא העולמים, כי את זה הוא הרי משיג, זה לא דומיה. "דומיה" מתחיל כשכבר אין כלום, ואי אפשר יותר להתקדם הלאה, שם הוא נעצר וכבר לא שואל מיהו הרבש"ע, כי הוא השיג את השלימות של החיות של הקדושה והוא מבוטל אליו לגמרי. הוא לא שואל איפה הוא ואיה מקום כבודו להעריצו, כי המציאות שלו היא מציאות הוי', והוא משיג את זה בהשגה מעצמו. וכמו שהעץ לא שואל מהיכן יוצא פתאום תפוח, היות שזה מובן מאליו שכאשר העץ מגיע לשלימות נהיה ממנו פרי, כך האדם כאשר הוא מגיע לשלימות ממילא הוא נהיה מציאות של "מלא כל הארץ כבודו".

והאדם הזה שנהיה מציאות של מלא כל הארץ כבודו מרגיש את כל כלל ישראל. את היסודים של כל אחד ואחד, ואת המחשבות של כל אחד ואחד. כמו שהוא ית' "יודע מחשבות הושע נא", כך הצדיק הזה נהיה בבחינה של יודע מחשבות הושיעה נא. כי מאחר שהוא איבד את כל החיות של עצמו, והוא בכזו בחינה של אין שהוא חי עם החיות של חי החיים, ממילא האין שלו נהיה אין של החיות של

וזהו הדרך היחידה להשיג את הבחינה הזו. כי מהיכן אנו יודעים את "א-ל" מסתתר בשפירי חביון השכל הנעלם מכל רעיון, מהסידור? לא, רק מבשרי אחזה אלוקה. אם האדם לא מוצא אצלו בעצמו את הבחינה של "א-ל" מסתתר בשפירי חביון השכל הנעלם מכל רעיון" הוא רק אומר את זה בתור פזמון. ובכדי לחיות בבחינה זו מוכרח האדם לחיות עם המציאות שלו שהיא אין. ובכל מדריגה שהאדם מגיע הוא מגיע לבחינה הזו, עד שמגיע לשלימות מציאות האין שלו ולבחינת השכל הנעלם מכל רעיון. אם לא יגיע לשלימות האין לא יוכל להשיג את הרבש"ע.

את מציאות הקב"ה אי אפשר בכלל להשיג, גם לא שייך להגיד עליו "השכל הנעלם מכל רעיון", כי במקומו אין בכלל עולם שהוא נעלם בו, רק במקום שיש גוף שייך להשיג ע"י עבודה את השכל הנעלם, אבל בדרגה שלמעלה מזה העולם אין כל השגה מהו הרבש"ע, זה נעלם מעיני כל חי. אפילו משה רבינו לא יכל להשיג רק שהוא יחיד בעולמו, אך השגה זו לא שייכת רק בתוך הבריאה, כאשר יש מציאות של בריאה אפשר להשיג ממנה שהוא יחיד בעולמו, אבל למעלה ממציאות הבריאה אין שום דבר, ומה שייך להיות שם יחיד בעולמו. שם אין כלום, רק העלמה, ואין שייך בזה כל תפיסה.

המשך מעמי קודם

הקדושה. האין שלו כבר לא הבסיס שלו, הוא כבר לא משען יציב בשבילו, ולכן כל הזמן הוא שרוי בפחד שלא יאבד את האיחוד עם האין של החיות דקדושה שהוא נהיה המציאות של החיות הזו.

וכאשר יש בעולם אדם אחד שהגיע למדריגה הזו, מתמלא כל העולם באור של החיות דקדושה, ואז כולם מריחים את הריח הטוב הזה, והמציאות הזו משפיעה על הכל. כשיש בעולם כזה צדיק הוא נותן את ההשפעה שהעולם מתחיל לצאת מהאפיקורסות. וזהו שנאמר ש"משה שקול כנגד כל ישראל", היות שהוא החדיר בהם את האור וכך הם הגיעו למדריגת דור המדבר. בני ישראל הרי היו בטומאה החזקה ביותר - טומאת מצרים, ואיך הם הגיעו לדרגה הגבוהה של דור המדבר? רק בכוחו של משה רבינו שהתגלגל בשדות וביערות ועבד להביא לשלימות את יסוד האנוש, לשלימות של בחינת אדם. הרי אדם היה שלימות לפני

חטא עץ הדעת, ומשה רבינו הגיע לשלימות הזו ע"י עבודה. והוא הגיע לכזו שלימות שאת הרוח שלו הוא החדיר בכל כלל ישראל, ואז הם נהיו דור המדבר. אלמלי משה רבינו הם לא היו דור המדבר. והראיה, שכאשר הוא נעלם מהם נהיה עגל. זה לא שהם עשו עגל ח"ו, זה הרי ממש ע"ז, ובודאי שהם לא עשו ע"ז. רק היות שלא היה להם את הרוח של משה רבינו והם נהיו אצלם מציאות, אז נהיה בחינה של עגל. הם הרי רק זרקו זהב לאש ואיך נהיה מזה עגל? רק מכיון שאבדו את הרוח של משה רבינו ששקול ככל ישראל, הם הגיעו לכזו מדריגה של בחינת עגל, ואז מלאך המוות ניצח, הוא התגנב לתוך האש והוא נהיה עגל. ולכן אנו בגלות, בגלל שאנו צריכים צדיקים שנקלוט את הריח הטוב שלהם - כמו שהנכנס לבורסקי קולט ריח רע והנכנס לחנותו של בשם מתבשם - ואנו נחיה בבחינה שלהם.

תזכורת חשובה - אין מזרזים חלל למזרזים

כל אלו שקצלו על עולםם לגמור מסכת זש"ס צצלי

לעילוי נשמת מו"ר ר' אשר זיע"א

עד ליום ההולולא צמולאי יום כיפור הצעל"ע תשע"א

מתבקשים להזדרז ולגמור את אשר קיבלו צל"ג

ויינשכו את העם וימת עם רב מישראל (כ"א.ו.) כתב רבנו בחיי שהעם קצו בלחם הקלוקל שהוא המן כי היו צריכים להיות תלויים בירידת המן כל יום ולא כפי שיש בערים מחסנים מלאים באוצרות אוכל לשנים רבות על כן הביאו להם את הנחשים כי חטאם היה בזה שרצו להדמות לנחש שמוזנותיו בשפע בכל מקום ואינו צריך לפנות לבורא בבקשת צרכיו, מזה למד העם להיות תלויים בבורא יתב"ש. (מתוך יבא טל) על כן יאמר בספר מלחמות ה' (כ"א.י"ד) האדם צריך לקדש עצמו כ"כ עד שתהיה הקדושה נשפכת אצלו בטבע כאלו ספר התורה שלומד נאמרת ממילא בקדושה מתוך גרונו, דהנה האדם צריך לעבוד הבורא ב"ה בשני מדרגות יראה ואהבה יראה הוא לחשוב שסופו לעפר כי מחמת שיש באדם יסוד העפר שהוא ממשיכו לתאוות רעות ח"ו וצריך לשבר תאוותו ג"כ בדבר הדומה לזה והיינו שסופו לעפר וזהו היראה. והאהבה היא רוממות א-ל, כל זה תמיד לאדם מלחמה כבדה.

אז ישיר ישראל - עלי באר ענו לה (כ"א.י"ז) זה שאמר הילקוט עד שלא שתו ממי הבאר אמרו היש ה' בקרבנו אם אין מששתו אמרו נעשה ונשמע ע"ש. כי הסלע ניתן להם על הצור בחורב היה אחרי שברפידים פגמו באמונה כמה שאמרו היש ה' בקרבנו, אבל כאשר נסעו מרפידים ונזהרו ע"י מצות ספירה זכו להתיחד בשירת הבאר לעשות רצון מלכנו, ובזה זכו לחקל תפוחין בסוד נפשנו חתה לה', לבא בסוד עליון נוצר חסד לאלפים. (עבודת ישראל)

שהשמחה במעונם

הר"ר גדליה סגל ומשפ' להולדת הנינה
 הר"ר מרדכי סגל ומשפ' להולדת הנכדה
 הר"ר נתן סגל ומשפ' להולדת הבת
 הר"ר ישעי'הו בורנשטיין ומשפ' להולדת הנכד
 הר"ר חנוך בורנשטיין ומשפ' להולדת הבן
 הר"ר בנימין סירוטה ומשפ' להולדת הנכדה
 הר"ר אמנון כוודר ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
 הר"ר צבי הולד ומשפ' לאירוסים הנכדה
 הר"ר אלכסנדר יקותיאל הולד ומשפ' לאירוסים הבת
 הר"ר יהושע אליאסי ומשפ' לאירוסים הנכד
 משפ' גרדן לאירוסים הבן
 הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לנישואי הנכד
 הר"ר משה קלירס ומשפ' לנישואי הבן
 הר"ר דוד גולדשטיין ומשפ' לנישואי הבת
 משפ' גולדשטיין לנישואי הנכדה
 הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' לנישואי הנכדה
 הבה"ח אברהם קלירס לנישואי
 הר"ר שמואל גרינבוים לנישואי הבת
 הר"ר שרגא שניצר ומשפ' לנישואי הבן
 הר"ר שמואל סירוטה ומשפ' לנישואי הבן
 הר"ר משה תופיק ומשפ' לנישואי הבת

י"ל ע"י

מערכת החברותא
 רח' ערני 3

02 - 5829688 ☎

פקס: 02 - 5325477

ח.ד. 5080

ירושלים 91050